

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๐๖๐/๒๕๖๐

ระหว่าง	นายสมาน สุจินดาพรรณ ที่ ๑	โจทก์
	นางสาวสุชีลา สิริวิเสรี ที่ ๒	
	นางเพ็ญศรี สิริวิเสรี ที่ ๓	
	นายรัฐศักดิ์ สมจิตนากุล ที่ ๔	
	นายปวีรศร สุจินดาพรรณ ที่ ๕	
	บริษัทนครปฐมรวมพัฒนาข้าว จำกัด	จำเลย

เรื่อง จ้างทำของ

วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง (เดิม)

แพ่ง มาตรา ๕๘๗

ตามสัญญาจ้างโจทก์ทั้งห้าต้องติดตั้งเครื่องไม่มันป่นขนาด ๗๕ hp (แรงม้า) ไม่มันป่นได้ ปริมาณ ๓๐ ต้นต่อชั่วโมง และจำเลยจะจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างเมื่อโจทก์ทั้งห้า ได้ปฏิบัติงานแล้วเสร็จและหลังการเดินเครื่องจักรไปแล้ว ๓๐ วัน โดยเครื่องจักรสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสัญญา จำเลยมีการทดลองเครื่องไม่มันป่น สามารถไม่มันป่นได้ปริมาณ ๑๗ ถึง ๑๘ ต้นต่อชั่วโมง ไม่สามารถไม่มันป่นได้ปริมาณ ๓๐ ต้นต่อชั่วโมง แต่จำเลยก็ไม่เคยโต้แย้งหรือแจ้งให้โจทก์ทั้งห้าแก้ไขข้อบกพร่องภายในกำหนด ๓๐ วัน หลังจากเดินเครื่องจักรไปแล้วตามสัญญา จำเลยเพียงจะมีหนังสือแจ้งให้โจทก์ทั้งห้าแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวซึ่งเป็นเวลา ๑๐ เดือน หลังจากโจทก์ทั้งห้าส่งมอบงานให้แก่จำเลย และภาพถ่ายหมายเลข ล.๕ แสดงให้เห็นว่ามีการนำวัตถุดิบเข้าทำการผลิตและสภาพเครื่องจักรมีการใช้งาน อันแสดงว่าจำเลยได้ใช้เครื่องไม่มันป่นที่โจทก์ทั้งห้าจัดทำขึ้นแล้ว จึงถือได้ว่า คู่กรณีมีเจตนาให้มีการเปลี่ยนแปลงในข้อสาระสำคัญแห่งสัญญา โดยมีได้ถือเอาข้อที่เครื่องไม่มันป่นจะต้องสามารถไม่มันป่นได้ปริมาณ ๓๐ ต้นต่อชั่วโมง เป็นสาระสำคัญแห่งสัญญาอีกต่อไป โจทก์ทั้งห้าจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา

ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า เมื่อสัญญาโครงการติดตั้งเครื่องจักรผลิตมันป่นมีการทำเป็นหนังสือ หากมีงานเพิ่มเติมจากสัญญาเดิม จะต้องมีการทำเป็นหนังสือหรือตกลงราคากันให้เรียบร้อยนั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องทำเป็นหนังสือและไม่ปรากฏว่าโจทก์ทั้งห้าและจำเลยตกลงกันว่างานในส่วนที่เพิ่มนี้ต้องทำเป็นหนังสือ แม้งานส่วนเพิ่มเติมนี้จะมีได้ทำเป็นหนังสือก็สามารถฟ้องบังคับได้

.....พงษ์พนิต..... นูนชบา..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ..... สิทธิสา..... ตรวจ

